

Шалена і дика гриміла гроза,
Гнучка і покірна хилилась лоза,

А дуб не здавався, стояв, як титан, —
І вирвав його із корінням буран.

Отак воно здавна у світі ведеться:
Частіш виживає, хто хилиться й гнеться.

Але тільки той, хто, як нелинь, вмирає,
Живе повноцінно, а не виживає.
